

udtrykkelig sagt. Jeg troer ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand, naar han vil opfatte Sagen paa denne Maade, maa indsee, at den høitærede Minister har maattet erklære sig imod, at der kommer en saadan Tilfætning; thi det, som man først og fremmest maa stræbe hen til, det er dog, at Loven bliver affattet logisk rigtig, men jeg troer, at den ikke vilde være det, naar man affattede den saaledes, som den ærede Rigsdagsmand ønskede det. Lad os endvidere see, hvad det vil sige, at Noget skal gaae ind under vedkommende Ministers Bestyrelse? Jeg formener, at det vil sige, at det skal lægges ind under ham paa samme Maade, som alle andre Sager, der fortiden ligge under ham, altsaa det skal ligge under ham med hans fulde Ansvar. Det har ikke været Tilfældet med Kassebeholdningen, som den hidtil har været; den ærede Minoritet og mange Medlemmer i Thinget tilligemed mig have i ethvert Fald ikke antaget, at den laa under ham paa samme Maade som alle de øvrige Sager, der ere henlagte under ham. Jeg troer altsaa, at naar det udtrykkelig staaer i Loven, at det ligger under den særlige Ministers Bestyrelse, saa ligger det deri, at det skal være under hans fulde Ansvar.

Det forekommer mig i det Hele taget, at det ærede Mindretal indtager en mærkelig modsigende Stilling til denne Sag; jeg troer, at det for en stor Deel gaaer ud fra, at Mi-

nisteriet har skudt Ansvaret fra sig, at det har været en almindelig Anerkjendelse, at Ansvaret ikke erkjendes af det mere. Hvad er det nu Mindretallet ved sine Vædringsforslag, som ikke have mødt nogen gunstig Modtagelse af Regjeringen, forsaavidt man kan domme af de Udtalelser, vi idag have hørt fra dens Side, nemlig, at deres Antagelse vilde bewirke Lovens Forkastelse, vil tilveiebringe? Det vil gjøre det muligt, at det bliver erklæret fra Regjeringens Side, vedtaget af Rigsdagen og slaet fast, at der er et Ansvar, men jeg mener, at det er saameget mere farligt, som vi jo ikke vide, hvem der indtil Aaret 1860 vil være Minister. Men netop den Omstændighed, at der kan finde et Ministerkifte Sted, gjør det tilraadeligt at antage Loven i den Form, hvori den foreligger; thi naar Ministerkiftet finder Sted, efterat Ministeriet har skudt Ansvaret fra sig — det være med Rette eller med Urette, det være tydeligt eller ikke tydeligt — saa er det vist, at et andet Ministerium, der kan komme, kan støtte sig dertil, stille sig paa den samme Basis, hvorpaa man nu antager, at Ministeriet staaer, og altsaa bestandig gjøre Sagen saa vanskelig, som den for Diebliffet er. Deri ligger, forekommer det mig, Mindretallets Modsigelse; det vil et Ansvar, men det vil ikke en Lov, hvori dette Ansvar bliver udtalt. Hvad vil da egentlig Mindretallet? Det vil gjøre nogle Vædringer i den foreliggende Lov.